

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 33Nt/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324010861
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Veronika Pravdová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2025:2324010861.2

Uznesenie

Okresný súd Galanta v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ing. Veroniky Pravdovej a prísediacich A. B. A. a C. D. v trestnej veci odsúdeného A. E., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.5.2025 v Galante, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného A. E., narodeného X.X.XXXX v F., toho času G. G. D. G. H. I., na povolenie obnovy konania vedeného pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 2T/43/2018, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/43/2018 zo dňa 30.4.2019 právoplatným toho dňa,

z a m i e t a ,

pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený A. E. (ďalej len odsúdený) písomným podaním prostredníctvom obhajcu J. K. I. (ďalej len obhajca) podaním doručeným Okresnému súdu Galanta dňa 23.7.2024 žiadal o povolenie obnovy konania voči rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/43/2018 nakoľko nesúhlasí s kvalifikáciou skutku ako § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona, a to z viacerých dôvodov. Poukázal na pokyn generálneho prokurátora SR č. IV/1 Spr 8/14/1000, na základe ktorého začalo dochádzať k prekvalifikovávaniu vlámaní do štvrtého odseku § 212. Zdôraznil, že nedošlo vôbec k zmene zákona, dikcia zákona č. 300/2005 Z.z. je od 1.1.2006 rovnaká, avšak na základe stanoviska NS SR v kombinácii s pokynom GP SR je totožné konanie posudzované odlišne a to dokonca v neprospech páchatel'a, čo je neprípustné. Ďalším dôvodom je skutočnosť, že čoraz viac racionálne zmyšľajúcich sudcov prvostupňových súdov nebolo ochotných stotožniť sa s týmto protiprávnym stavom, resp. ústavne nekonformným výkladom práva a odmietajú postupovať podľa „Stanoviska“ a „pokynu“, a skutky ktoré mali charakter vlámania posudzovali zákonne a správne ako prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Záverom uviedol, že aj zákonodarca si dodatočne uvedomil, že výklad zákona v zmysle Stanoviska je protiústavný, a rozhodol sa celý problém vyriešiť tak, že spraví priamo zásah do zákona, a odstránil možnosť dvojitého výkladu skutkov spáchaných vlámaním. Novelou trestného zákona č. 214/2019 Z.z. bol upravený § 212 Trestného zákona a bola odstránená možnosť dvojitého výkladu zákona, a za krádež spôsobenú vlámaním už možno odvtedy jednoznačne uložiť trest odňatia slobody najviac na 2 roky, a jedná sa len o prečin. Je otázne, či tieto skutočnosti možno považovať za „novú skutočnosť“, ktorá je spôsobilá vystupovať ako dôvod obnovy konania, ale v zásade sa jedná o skutočnosti svedčiacu v prospech obvineného. A práve s prihliadnutím na túto skutočnosť, v záujme princípu spravodlivosti, by súd mohol túto skutočnosť zohľadniť, pri rozhodovaní o dôvodoch na povolenie obnovy konania, a to v prospech odsúdeného.

Súd vo veci nariadil a vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti odsúdeného podľa § 293 ods. 6,7 Trestného poriadku, za účasti prokurátorky a obhajcu. Obhajoba na návrhu zotrvala, a navrhla mu

vyhovieť a na verejnom zasadnutí doplnila, že žiada, aby súd zohľadnil aj novelu Trestného zákona podľa ktorej je konanie odsúdeného posudzované ako prečin, s výrazne s nižšou trestnou sadzbou; prokuratúra ho zamietnuť, z dôvodu nenaplnenia zákonných predpokladov obnovy konania v zmysle Trestného poriadku.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to: pripojený spis Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/43/2018 a z neho: č. I. 149-150 rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 30.4.2019, sp. zn. 2T/43/2018, č. I. 239-243 uznesenie Okresného súdu Galanta zo dňa 8.9.2023, sp. zn. 2T/43/2018, č. I. 256-257 uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 18.1.2024, sp. zn. 6Tos/4/2024, č.I. 258 nariadenie výkonu trestu, č.I. 267 správa o nástupe trestu a zo spisu 33Nt/5/2024 lustrácia ZVJS, lustrácia ORT.

Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/43/2018 zo dňa 30.4.2019 bol odsúdený uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a, b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona za čo mu bol uložený podmienený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a skúšobná doba s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov. Uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/43/2018 zo dňa 8.9.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Tos/4/2024 zo dňa 18.1.2024 súd odsúdenému nariadil výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý bol odsúdenému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 30.4.2019 sp. zn. 2T/43/2018, právoplatným dňa 30.4.2019. Podľa § 52 ods. 5 Trestného zákona v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Výkon trestu mu bol nariadený dňa 21.2.2024, na výkon trestu nastúpil dňa 26.4.2024. Odsúdený sa nachádza toho času v H. L. G. D. I.. Po takto vykonanom dokazovaní nemali procesné strany návrhy na doplnenie dokazovania.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Po preskúmaní podaného návrhu odsúdeného v intenciách § 399 ods. 1 Trestného poriadku súd dospel k záveru, že nie je daný dôvod na odmietnutie návrhu, pretože návrh bol podaný oprávnenou osobou podľa § 396 ods. 3 Trestného poriadku, návrh smeruje proti rozhodnutiu, ohľadne ktorého je obnova konania prípustná podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, a zároveň obnova konania nie je vylúčená podľa § 395 Trestného poriadku. Sú preto splnené formálne predpoklady na meritórne rozhodnutie o návrhu odsúdeného.

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme, a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. Súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, pretože konanie o povolení obnovy konania nie je založené na revíznom princípe. V konaní o povolenie obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súdy pri rozhodovaní vyrovnali so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, a nemôže preskúmať ani vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súdy s nimi v rozhodnutiach nevysporiadali, alebo ich dokonca prehliadli, prípadne ich nesprávne vyhodnotili.

Účelom mimoriadneho opravného prostriedku (obnovy konania) je umožniť opätovný prieskum tých právoplatne skončených vecí, v ktorých medzičasom vyšli najavo nové okolnosti skutkovej povahy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie neobstojí. Zjednodušene povedané, kým obnova konania podľa § 394 a nasl. Trestného poriadku je zameraná na nápravu skutkového stavu veci, dovolanie podľa § 368 a nasl. Trestného poriadku smeruje k náprave právnych pochybení. Tak je potom potrebné nazerať aj na výklad pojmu nová skutočnosť, t. j. ako taký závažný poznatok skutkovej povahy, ktorý konajúcim súdom nebol v čase rozhodovania známy. Samotné rozhodnutie súdu - mimo skutočností a dôkazov z neho plynúcich, ale takú povahu nemá (ide o individuálny právny akt vydaný na to určeným štátnym orgánom, ktorý v predpísanom konaní zistí skutkový stav veci, aby naň potom aplikoval príslušnú právnu normu, pozn.). Z tohto dôvodu môže byť rozhodnutie súdu (ako také) dôvodom pre povolenie obnovy konania len v tých prípadoch, kde to zákon výslovne pripúšťa. Takým prípadom je § 394 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého sa za skutočnosť skôr neznámu považuje aj (v skratke) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva o porušení základných ľudských práv alebo slobôd a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o strate účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo ustanovenia. V tomto zmysle je treba interpretovať spojku „aj“ použitú v § 394 ods. 4 Trestného poriadku - ako rozšírenie okruhu skôr neznámych skutočností, ktoré (bez ďalšieho) umožnia obnoviť konanie o vydanie niektorého z tam uvádzaných rozhodnutí. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. júla 2022, sp. zn. 5 Tost 16/2022, uverejnené v Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 4/2024).

Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k záveru, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, a to z nasledovných dôvodov.

Z návrhu na povolenie obnovy konania vyplýva, že odsúdený sa návrhom na povolenie obnovy konania domáha zmeny právoplatného rozhodnutia v dôsledku novelizácie Trestného zákona, ktorá má byť pre odsúdeného priaznivejšia. Skutočným a jediným motívom na iniciovanie tohto konania o návrhu na obnovu konania je tak nespokojnosť odsúdeného s uloženým trestom. V návrhu však odsúdený neuvádza žiadnu skutočnosť alebo dôkaz zakladajúcu dôvod obnovy konania. Jedinou novou skutočnosťou v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, ktorá nebola súdu v čase rozhodovania známa je novela Trestného zákona č. 214/2019 Z.z. účinná ku dňu 1.8.2019, kde došlo k zmene ustanovenia § 212 oproti predchádzajúcej úprave, tak ako to uviedol odsúdený v odôvodnení návrhu. Novela trestného zákona však sama o sebe nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. Samotná zmena zákona takúto skutočnosť nepredstavuje, keďže v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, kedy bol čin spáchaný; ak medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Ako vyplýva z uvedeného ustanovenia, zmena zákona po vynesení rozsudku sa už nezohľadňuje a nemá vplyv na uložený trest, takisto ako by nemal vplyv ani zánik trestnosti skutku, za ktorý bol odsúdený. Zmena Trestného zákona v ustanovení § 212 nadobudla účinnosť dňom 1.8.2019, teda po vyhlásení rozsudku v danej veci ako aj po nadobudnutí jeho právoplatnosti. Dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu. Z povahy inštitútu obnovy konania vyplýva, že tento inštitút rieši skutkové otázky, nie právne otázky, pričom právne otázky sa riešia prostredníctvom dovolania. V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený riešiť právne otázky v tom smere, že by skúmal správnosť právnych úvah, právneho posúdenia v pôvodnom konaní. Zmena právnych predpisov hoci by aj bola pre odsúdeného priaznivejšia, nemôže zakladať dôvod na povolenie obnovy konania. Uvedené platí aj z dôvodu, že novšiu právnu úpravu nemožno uplatňovať spätne z dôvodu zákazu retroaktivity (spätneho pôsobenia) na už právoplatne skončené trestné veci; výnimkou z uvedeného je len postup podľa § 405a a nasl. Trestného poriadku - preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona, pričom zmena trestných sadzieb, prípadne zmena iných ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku, sama o sebe nie je dôvodom na postup podľa § 405a a nasl. Trestného poriadku, ak trestný čin zostal aj po novelizácii trestným činom.

Súd tak na záver konštatuje, že za skutočnosť súdu skôr neznámu v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku nemožno považovať zmenu predpisov hmotného práva, keďže táto (zmena hmotnoprávneho predpisu) v čase vyhlásenia pôvodného rozhodnutia objektívne neexistovala a teda nemohla byť zohľadňovaná, príp. aplikovaná pri procese rozhodovania (viď napr. nález Ústavného súdu SR z 26. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 142/2018).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a úvahy súd nezistil podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, pretože odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu a preto súd návrh odsúdeného ako nedôvodný postupom podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (jednomyseľne).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosť sa podáva na Okresný súd Galanta a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia, a rozhoduje o nej Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť, alebo doručenie rovnopisu uznesenia. Právne neúčinná je sťažnosť podaná osobou, ktorá sa svojho práva podať sťažnosť výslovne vzdala.